

Įstatymas paskelbtas: Žin., 1997, Nr. [64-1502](#)
Neoficialus įstatymo tekstas

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS Į S T A T Y M A S

1997 m. birželio 19 d. Nr. VIII-275
Vilnius

Nauja įstatymo redakcija (keistas įstatymo pavadinimas), 9 straipsnio 4 dalis ir 16 straipsnio 5 dalis įsigalioja 2008 m. birželio 1 d.:
Nr. [X-1419](#), 2008-01-17, Žin., 2008, Nr. 10-335 (2008-01-24)

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo paskirtis – nustatyti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones bei institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą.

2. Šis įstatymas skirtas Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, taikymui užtikrinti.

2 straipsnis. Pagrindinės Įstatymo sąvokos

1. Artimas pagalbininkas:

1) fizinis asmuo, kuris su šio straipsnio 17 dalyje nurodytas pareigas einančiu ar ėjusi asmeniu yra to paties juridinio asmens dalyviai arba palaiko kitus dalykinius santykius;

2) fizinis asmuo, kuris yra vienintelis juridinio asmens, įsteigto ar veikiančio *de facto* siekiant turtinės ar kitokios asmeninės naudos šio straipsnio 17 dalyje nurodytas pareigas einančiam ar ėjusi asmeniui, savininkas.

2. **Artimieji šeimos nariai** – sutuoktinis, asmuo, su kuriuo registruota partnerystė (toliau – sugyventinis), tėvai, broliai, seserys, seneliai, vaikaičiai, vaikai ir vaikų sutuoktiniai, vaikų sugyventiniai.

3. **Asmuo** – Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis arba juridinis asmuo, užsienio valstybės įmonė.

4. **Dalykiniai santykiai** – verslo, profesiniai arba komerciniai kliento ir šio straipsnio 7, 8 dalyse nurodytų asmenų santykiai, susiję su šių asmenų profesine veikla, kuriuos buvo numatyta tęsti ryšių užmezgimo momentu.

5. **Europos Sąjungos valstybė narė** – valstybė Europos Sąjungos narė ir Europos ekonominės erdvės valstybė.

6. **Fiktyvus bankas** – juridinis asmuo, turintis teisę verstis vienos ar daugiau rūšių kredito įstaigos veikla, bet faktinės veiklos nevykdantis, neturintis realiai veikiančių valdymo ir vadovavimo organų ir nepriklausantis valdomai finansų grupei.

7. **Finansų įstaigos** – Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme apibrėžtos kredito įstaigos ir finansų įmonės, taip pat investicinės kintamojo kapitalo bendrovės.

8. Kiti subjektai:

1) auditoriai;

2) draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės;

3) antstoliai ar teisę atlikti antstolių veiksmus turintys asmenys;

4) buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančios įmonės;

5) notarai ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintys asmenys, taip pat advokatai ir advokatų padėjėjai, tiek veikiantys kliento vardu ir jo naudai, tiek ir padedantys klientui planuoti ar atlikti nekilnojamojo turto ar įmonių pirkimo ar pardavimo, klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymo, banko ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymo ar valdymo, įnašų, reikalingų juridiniams asmenims ir kitoms organizacijoms įsteigti, veikti ar valdyti, organizavimo, patikos ir bendrovių steigimo ir administravimo paslaugų teikėjų atsiradimo arba sukūrimo, veikimo ar valdymo sandorius ir (ar) su jais susijusius sandorius;

6) patikos ar bendrovių steigimo ar administravimo paslaugų teikėjai, nenurodyti šios dalies 1, 4 ir 5 punktuose;

7) asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą nekilnojamaisiais daiktais, brangakmeniais, tauriaisiais metalais, kilnojamosiomis kultūros vertybėmis, antikvariniais daiktais ar kitu turtu, kurio vertė viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais;

8) azartinius lošimus organizuojančios bendrovės;

9) pašto paslaugų teikėjai, kurie teikia vidaus ir tarptautinio pašto perlaidų paslaugas (toliau – pašto paslaugų teikėjai);

10) uždaro tipo investicinės bendrovės.

9. **Klientas** – asmuo, atliekantis pinigines operacijas arba sudarantis sandorius su finansų įstaiga ar kitu subjektu, išskyrus valstybės ir savivaldybių institucijas, kitas biudžetines įstaigas, Lietuvos banką, valstybės ar savivaldybių fondus, užsienio valstybių diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigas.

10. **Naudos gavėjas** – fizinis asmuo, kuris yra kliento (juridinio asmens ar užsienio valstybės įmonės) savininkas arba kontroliuoja klientą, ir (arba) fizinis asmuo, kurio vardu yra vykdomas sandoris ar veikla. Naudos gavėju laikoma:

1) juridiniame asmenyje – fizinis asmuo, kuris turi arba kontroliuoja juridinį asmenį tiesiogiai arba netiesiogiai turėdamas arba kontroliuodamas pakankamą to juridinio asmens akcijų arba balsavimo teisių procentą, įskaitant per pareikštinių akcijų valdymą, išskyrus bendroves, kurių vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamose rinkose, kuriose taikomi reikalavimai atskleisti informaciją apie savo veiklą, atitinkantys Europos Bendrijos teisės aktus, arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai (šiam kriterijui pasiekti pakanka 25 procentų ir vienos akcijos); taip pat fizinis asmuo, kuris kitaip kontroliuoja juridinio asmens valdymą;

2) administruojančiame ir lėšas skirstančiame juridiniame asmenyje – fizinis asmuo, kuriam priklauso 25 procentai ar daugiau juridinio asmens turto (jei būsimieji naudos gavėjai yra žinomi); asmenų, kurių interesams atstovauti šis juridinis asmuo yra sukurtas arba kurių interesams jis šiuo metu atstovauja, grupė (jei asmenys, gaunantys naudos iš juridinio asmens, dar nėra žinomi); fizinis asmuo, kuris kontroliuoja 25 procentus ar daugiau juridinio asmens turto.

11. **Patikos ir bendrovių steigimo ir administravimo paslaugų teikėjas** – bet koks fizinis ar juridinis asmuo, kuris verslo tikslais bet kurias iš toliau išvardytų paslaugų teikia tretiesiems asmenims:

1) steigia bendroves ar kitokius juridinius asmenis;

2) eina bendrovės direktoriaus ar kitas vadovavimo pareigas, partnerystės subjekto partnerio ar pagal kompetenciją panašias pareigas kitame juridiniame asmenyje (fizinis asmuo) arba organizuoja, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;

3) suteikia registruotą biurą, buveinės adresą, korespondencijos ar administracinį adresą ar kitas su tuo susijusias paslaugas bendrovei, partnerystės subjektui arba kitam juridiniam asmeniui;

4) veikia kaip patikėtinis ar tokią veiklą vykdančio asmens patikėtinis arba organizuoja, kad kitas asmuo vykdytų tokią veiklą;

5) veikia kaip formalus akcininkas, veikiantis už kitą asmenį, jei tai nėra bendrovė, kurios vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, kuriai taikomi Europos

Bendrijos teisės aktų reikalavimai atskleisti informaciją apie savo veiklą arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai, arba organizuoja, kad kitas asmuo veiktų kaip formalus akcininkas.

12. Pinigai – Lietuvos banko išleidžiami banknotai, monetos ir lėšos sąskaitose, kitų valstybių išleidžiami banko bilietai, valstybės išdo bilietai, monetos ir lėšos sąskaitose, kurie yra teisėta atsiskaitymo priemonė, kitos piniginę išraišką turinčios mokėjimo priemonės.

13. Piniginės operacijos – pinigų padėjimas ar priėmimas, paėmimas ar išdavimas, keitimas, skolinimas, dovanojimas ir kitoks pinigų mokėjimas ar gavimas civilinių sandorių ar kitu pagrindu, išskyrus įmokas valstybės ir savivaldybių institucijoms, kitoms biudžetinėms įstaigoms, Lietuvos bankui, valstybės ar savivaldybių fondams, užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms arba atsiskaitymą su šiais subjektais.

14. Pinigų plovimas:

1) turto teisinės padėties pakeitimas arba turto perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje, siekiant nuslėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti bet kokiam nusikalstamoje veikoje dalyvaujančiam asmeniui išvengti teisinių šios veikos pasekmių;

2) turto tikrojo pobūdžio, tikrosios kilmės, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, nuosavybės teisių arba su nuosavybe susijusių teisių nuslėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje;

3) turto įgijimas, valdymas ar naudojimas, įgijimo (perdavimo) metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje;

4) rengimasis, pasikėsinimas padaryti, bendrininkavimas darant bet kurią iš šios dalies 1–3 punktuose nurodytų veikų.

15. Pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencija – šiame įstatyme nurodytų priemonių įgyvendinimas.

16. Politikoje dalyvaujantys fiziniai asmenys – užsienio valstybių piliečiai, kuriems yra arba buvo patikėtos svarbios viešosios pareigos, ir tų piliečių artimieji šeimos nariai arba artimi pagalbininkai.

17. Svarbios viešosios pareigos – pareigos, įskaitant pareigas Europos Bendrijoje, tarptautinėse ar užsienio valstybių institucijose:

1) valstybės vadovas, vyriausybės vadovas, ministras, viceministras arba ministro pavaduotojas;

2) parlamento narys;

3) Aukščiausiojo Teismo, Konstitucinio Teismo ar kitos aukščiausiosios teisminės institucijos, kurių sprendimai negali būti skundžiami, narys;

4) auditorių profesinės organizacijos valdymo organo ar centrinio banko valdybos narys;

5) ambasadorius, laikinasis reikalų patikėtinis ar aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininkas;

6) valstybės valdomos įmonės valdymo ar priežiūros organo narys.

18. Teroristų finansavimas – pinigų pateikimas arba surinkimas bet kokiais būdais, siekiant juos visus arba tik dalį jų panaudoti (arba žinant, kad jie bus panaudoti) vykdyti nusikaltimams, apibrėžtiems 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL 2004 m. specialusis leidimas, 19 skyrius, 6 tomas, p. 18) 1–4 straipsniuose.

19. Trečioji šalis – finansų įstaiga, kitas subjektas arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė (toliau – trečioji valstybė) registruota finansų įstaiga ar kitas subjektas, atitinkantys šiuos reikalavimus:

1) jiems yra taikomas įstatymų nustatytas privalomas profesinis registravimas;

2) jie taiko šiame įstatyme nustatytus arba jiems lygiaverčius klientų ir naudos gavėjų tapatybės nustatymo reikalavimus ir informacijos saugojimo reikalavimus arba jie įsikūrę trečiojoje valstybėje, kuri taiko reikalavimus, lygiaverčius šiame įstatyme nustatytiems reikalavimams.

20. **Turtas** – daiktai, pinigai, vertybiniai popieriai, kitos finansinės priemonės, kitas turtas bei turtinės teisės, intelektinės veiklos rezultatai, informacija, veiksmai ir veiksmų rezultatai, taip pat kitos turtinės ir neturtinės vertybės.

ANTRASIS SKIRSNIS

UŽ PINIGŲ PLOVIMO IR (AR) TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJĄ

ATSAKINGOS INSTITUCIJOS

3 straipsnis. Už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos institucijos

Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė), Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba), Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas (toliau – Valstybės saugumo departamentas), Lietuvos bankas, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Kultūros paveldo departamentas prie Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos (toliau – Kultūros paveldo departamentas), Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisija, Lietuvos Respublikos vertybinių popierių komisija, Valstybinė lošimų priežiūros komisija, Notarų rūmai, Auditorių rūmai, Lietuvos antstolių rūmai, Lietuvos prabavimo rūmai ir Lietuvos advokatūra yra institucijos, kurios pagal kompetenciją atsakingos už šiame įstatyme nustatytą pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją.

4 straipsnis. Už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingų institucijų pareigos

1. Lietuvos bankas patvirtina kredito įstaigoms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri kredito įstaigų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja kredito įstaigas minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

2. Kultūros paveldo departamentas patvirtina asmenims, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, susijusia su prekyba kilnojamosiomis kultūros vertybėmis ir (ar) antikvariniais daiktais, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

3. Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisija patvirtina draudimo įmonėms ir draudimo brokerių įmonėms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių įmonių veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šias įmones minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

4. Lietuvos Respublikos vertybinių popierių komisija patvirtina finansų maklerio įmonėms, investicinėms kintamojo kapitalo bendrovėms, valdymo įmonėms, uždaro tipo investicinėms bendrovėms ir depozitoriumui skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

5. Valstybinė lošimų priežiūros komisija priima azartinius lošimus organizuojančioms bendrovėms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių bendrovių veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šias bendroves minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

6. Lietuvos advokatūra patvirtina advokatams ir advokatų padėjėjams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri advokatų ir advokatų padėjėjų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų

finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja advokatus ir advokatų padėjėjus minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

7. Notarų rūmai patvirtina notarams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri notarų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja notarus minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

8. Auditorių rūmai patvirtina auditoriams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri auditorių veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja auditorius minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

9. Lietuvos antstolių rūmai patvirtina antstoliams arba teisę atlikti antstolių veiksmus turintiems asmenims skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri antstolių arba teisę atlikti antstolių veiksmus turinčių asmenų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja antstolius arba teisę atlikti antstolių veiksmus turinčius asmenis minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

10. Lietuvos prabavimo rūmai patvirtina asmenims, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, susijusia su prekyba brangakmeniais ir (ar) tauriaisiais metalais, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus minėtų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

11. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba patvirtina kitiems subjektams, nenurodytiems šio straipsnio 1–10 dalyse, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri finansų įstaigų ir kitų subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencija, teikia jiems metodinę pagalbą.

12. Šio straipsnio 1–10 dalyse nurodytos institucijos privalo paskirti vadovaujančius darbuotojus, kurie organizuotų šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą ir palaikytų ryšius su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

13. Apie šio straipsnio 12 dalyje nustatytų darbuotojų paskyrimą, taip pat apie šių darbuotojų pakeitimą ne vėliau kaip per 7 darbo dienas turi būti raštu pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

14. Šio straipsnio 1–10 dalyse nurodytos institucijos ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba tarpusavyje nustatyta tvarka bendradarbiauja ir keičiasi informacija apie atliktų subjektų veiklos, susijusios su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, patikrinimų rezultatus.

5 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos funkcijos įgyvendinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba pagal kompetenciją:

1) renka ir registruoja šiame įstatyme nurodytą informaciją apie kliento pinigines operacijas ir sandorius bei apie klientą, atliekantį šias operacijas ir sandorius;

2) kaupia, analizuoja ir teisės aktų nustatyta tvarka skelbia informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu ir pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos sistemos veiksmingumu (taip pat ir informaciją, nurodytą 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui 33 straipsnio 2 dalyje);

3) Vyriausybės nustatyta tvarka teikia teisėsaugos ir kitoms valstybės institucijoms informaciją apie kliento pinigines operacijas ir sandorius;

4) atlieka ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo;

5) bendradarbiauja ir keičiasi informacija su užsienio valstybių institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones;

6) teikia finansų įstaigoms ir kitiems subjektams informaciją apie galimo pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo bei įtartinų ar neįprastų piniginių operacijų ar sandorių atpažinimo kriterijus;

7) teikia pasiūlymus kitoms už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingoms institucijoms dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos sistemos tobulinimo;

8) informuoja finansų įstaigas ir kitus subjektus, teisėsaugos ir kitas valstybės institucijas apie jų pranešimų apie įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas ir sandorius, apie pastebėtus galimo pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo požymius ar šio įstatymo pažeidimus, analizės ir tyrimų rezultatus.

6 straipsnis. Valstybės saugumo departamento funkcijos įgyvendinant teroristų finansavimo prevencijos priemones

1. Valstybės saugumo departamentas:

1) renka ir analizuoja žvalgybos informaciją, susijusią su teroristų finansavimu;

2) bendradarbiauja su užsienio valstybių institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis, renkančiomis informaciją apie teroristų finansavimą;

3) šio įstatymo 4 straipsnyje išvardytoms institucijoms teikia informaciją apie galimus teroristų finansavimo atpažinimo kriterijus.

2. Valstybės saugumo departamentas ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba bendradarbiauja ir Vyriausybės nustatyta tvarka keičiasi informacija įgyvendinant teroristų finansavimo prevencijos priemones.

7 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos teisės įgyvendinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones

1. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba pagal kompetenciją turi teisę:

1) gauti iš šio įstatymo 4 straipsnio 1–10 dalyse nurodytų institucijų, kitų valstybės institucijų (toliau šiame straipsnyje – institucijos), finansų įstaigų, kitų subjektų, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, savo funkcijoms atlikti reikalingus duomenis ir dokumentus apie pinigines operacijas ir sandorius;

2) gauti iš institucijų, finansų įstaigų, kitų subjektų informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu;

3) koordinuoti institucijų (išskyrus Valstybės saugumo departamento) veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu;

4) nurodyti institucijoms, finansų įstaigoms ir kitiems subjektams aplinkybes ir sąlygas, sudarančias galimybes pažeisti įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu. Institucijos, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo išnagrinėti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos nurodymus ir ne vėliau kaip per 7 darbo dienas po nurodymo gavimo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie priemones, kurių imtasi;

5) nurodyti finansų įstaigoms ir kitiems subjektams, išskyrus notarus ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatus ar advokatų padėjėjus ir antstolius arba teisę atlikti antstolių veiksmus turinčius asmenis, iki 5 darbo dienų sustabdyti atliekamas įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas ar sandorius.

2. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų, atliekančių ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo, teisės reglamentuoja Baudžiamojo proceso kodeksas.

8 straipsnis. Valstybės institucijų bendradarbiavimas

Teisėsaugos ir kitos valstybės institucijos privalo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie pastebėtus galimo pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo požymius, šio įstatymo pažeidimus ir priemones, kurių buvo imtasi prieš pažeidėjus. Duomenis, kuriuos valstybės institucijos turi pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, ir šios informacijos pateikimo tvarką nustato Vyriausybė.

TREČIASIS SKIRSNIS

PINIGŲ PLOVIMO IR (AR) TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS PRIEMONĖS

9 straipsnis. Kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymas

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo imtis priemonių ir nustatyti kliento ir naudos gavėjo tapatybę:

- 1) prieš pradėdami dalykinius santykius;
- 2) prieš atlikdami vienkartinės ar kelias tarpusavyje susijusias pinigines operacijas arba sudarydami sandorius, kurių suma viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, išskyrus atvejus, kai kliento ir naudos gavėjo tapatybė jau yra nustatyta;
- 3) prieš keičiant grynuosius pinigus, jeigu keičiamų grynųjų pinigų suma viršija 6 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;
- 4) vykdydami vidaus ir tarptautinių pašto perlaidų paslaugas, kai siunčiamų ar gaunamų pinigų suma viršija 600 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;
- 5) vykdydami ir priimdami pinigų pervedimus – vadovaudamiesi 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, nuostatomis;
- 6) kai kyla abejonių dėl anksčiau gautų kliento ir naudos gavėjo tapatybės duomenų teisingumo ar autentiškumo;
- 7) bet kuriuo kitu atveju, kai kyla įtarimas, kad yra, buvo ar bus vykdoma pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo veika.

2. Jeigu piniginių operacijų atlikimo metu galutinė piniginių operacijos suma nėra žinoma, finansų įstaigos ir kiti subjektai turi nustatyti kliento tapatybę iš karto po to, kai nustato, kad piniginių operacijų suma viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta. Kelių tarpusavyje susijusių piniginių operacijų atveju kliento tapatybė turi būti nustatyta iš karto po to, kai nustatoma, kad kelios piniginių operacijos yra tarpusavyje susijusios.

3. Gyvybės draudimo šakos draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės privalo nustatyti kliento ir draudžiamo asmens tapatybę, jeigu kliento mokėtina metinė įmoka viršija 1 000 eurų arba vienkartinė įmoka viršija 2 500 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta. Gyvybės draudimo šakos draudimo įmonės gali patikrinti draudimo sutartyje nurodyto naudos gavėjo tapatybę po to, kai dalykiniai santykiai yra pradėti. Visais atvejais tapatybė turi būti patikrinama išmokant išmokas arba prieš tai, arba naudos gavėjui pareiškus norą pasinaudoti draudimo liudijime numatytais teisėmis arba prieš tai.

4. Azartinius lošimus organizuojančios bendrovės privalo patikrinti kliento, įeinančio į lošimo namus (kazino), tapatybę ir jį registruoti, taip pat jį registruoti, kai jis keičia grynuosius pinigus į žetonus arba žetonus į grynuosius pinigus.

5. Finansų įstaigos ir kiti subjektai turi imtis visų atitinkamų, kryptingų ir proporcingų priemonių, kad nustatytų, ar klientas veikia savo vardu, ar yra kontroliuojamas, ir nustatyti naudos gavėją.

6. Draudžiama atlikti šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytas operacijas, jeigu klientas šio įstatymo nustatytais atvejais nepateikia duomenų, patvirtinančių savo tapatybę, jeigu pateikia ne visus duomenis arba jie yra neteisingi, jeigu klientas ar jo atstovas vengia pateikti informaciją, reikalingą jo tapatybei nustatyti, slepia naudos gavėjo tapatybę ar vengia pateikti

informaciją, reikalingą naudos gavėjo tapatybei nustatyti, arba pateiktų duomenų tam neužtenka.

7. Visais atvejais, kai yra nustatoma kliento ir naudos gavėjo tapatybė, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo iš kliento gauti informaciją apie kliento dalykinių santykių tikslą ir numatomą pobūdį.

8. Visais atvejais, kai yra nustatoma kliento ir naudos gavėjo tapatybė, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo tikrinti kliento ir naudos gavėjo tapatybę remdamiesi dokumentais, duomenimis ar informacija, gauta iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio.

9. Finansų įstaigos ir kiti subjektai visais atvejais privalo vykdyti nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tyrimą, siekiant užtikrinti, kad vykdomi sandoriai atitiktų finansų įstaigų ar kitų subjektų turimas žinias apie klientą, jo verslą ir rizikos pobūdį, prireikus – žinias apie lėšų šaltinį.

10. Duomenys apie kliento ir naudos gavėjo tapatybę privalo būti nuolatos peržiūrimi ir atnaujinami.

11. Finansų įstaigoms ir kitiems subjektams draudžiama vykdyti sandorius per banko sąskaitas, užmegzti dalykinius santykius, vykdyti sandorius, kai jie neturi galimybių įvykdyti šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų. Apie tokius atvejus būtina nedelsiant pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

12. Šio straipsnio 11 dalis netaikoma advokatams ir advokatų padėjėjams tuo metu, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį arba gina savo klientą, arba atstovauja jam teismo procese arba dėl jo, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo.

13. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 6 punktai, 5, 7–10 dalys netaikomos, kai finansų įstaigos ar kito subjekto klientas yra kita finansų įstaiga.

14. Kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo ir kelių tarpusavyje susijusių piniginių operacijų nustatymo tvarką nustato Vyriausybė.

10 straipsnis. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas

1. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas atliekamas:

1) bendrovėms, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti vienos ar kelių Europos Sąjungos valstybių narių reguliuojamose rinkose, ir kitoms užsienio valstybių bendrovėms, kurių vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ir kurioms yra taikomi Europos Bendrijos teisės aktus atitinkantys reikalavimai atskleisti informaciją apie savo veiklą;

2) bendrųjų sąskaitų, kurias valdo notarai ir kiti teisinės paslaugas teikiantys asmenys iš Europos Sąjungos valstybių narių arba iš trečiųjų valstybių, naudos gavėjams, jeigu jiems yra taikomi kovos su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu reikalavimai, atitinkantys tarptautinius standartus, ir jie kompetentingų institucijų yra prižiūrimi dėl šių reikalavimų laikymosi, jei finansų įstaigų, kurios turi tokias bendras sąskaitas, prašymu pateikiama informacija apie naudos gavėjo tapatybę;

3) gyvybės draudimo sutarčių, kai metinė įmoka yra ne didesnė kaip 1 000 eurų arba vienkartinė įmoka yra ne didesnė kaip 2 500 eurų arba ją atitinkanti suma užsienio valiuta, atvejais;

4) pensijų programų draudimo liudijimų, jeigu juose nėra nuostatos dėl jų išankstinio nutraukimo ir jeigu draudimo liudijimai negali būti naudojami kaip įkeitimo objektai, atvejais;

5) pensijų, senatvės pensijų ar kitų sistemų, kurios numato pensijas darbuotojams, kai įmokos yra išskaičiuojamos iš darbo užmokesčio, o šių sistemų veiklą reglamentuojantys teisės aktai neleidžia kitam asmeniui perduoti tokios sistemos nario dalies, atvejais;

6) elektroninių pinigų atveju, kai elektroninės laikmenos negali būti papildytos, o didžiausia laikmenose saugoma suma neviršija 150 eurų arba ją atitinkančios sumos užsienio valiuta, arba kai elektroninės laikmenos gali būti papildytos, tačiau bendrai per kalendorinius metus sudaromų sandorių vertei taikoma 2 500 eurų arba ją atitinkančios sumos užsienio

valiuta riba, išskyrus atvejus, kai tais pačiais kalendoriniais metais elektroninės laikmenos turėtojas pasiima 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta ar didesnę sumą.

7) klientui, jei klientas yra finansų įstaiga, kuriai taikomas šis įstatymas, arba finansų įstaiga, registruota kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nustačiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima dėl šių reikalavimų laikymosi;

8) mažą pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę keliančiam klientui.

2. Draudžiama atlikti supaprastintą kliento tapatybės nustatymą, jei dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas.

3. Supaprastinto kliento tapatybės nustatymo tvarką bei kriterijus, kuriais vadovaujantis klientas laikomas keliančiu mažą pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę, nustato Vyriausybė.

11 straipsnis. Sustiprintas kliento tapatybės nustatymas

1. Sustiprintas kliento tapatybės nustatymas atliekamas:

1) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami per atstovą ar klientas fiziškai nedalyvauja nustatant jo tapatybę;

2) kai yra vykdomi tarptautiniai korespondentinės bankininkystės santykiai su trečiųjų valstybių kredito įstaigomis;

3) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su politikoje dalyvaujančiais fiziniais asmenimis;

4) kai yra didelė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmė.

2. Atlikdami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami per atstovą ar klientas fiziškai nedalyvauja nustatant jo tapatybę arba kai yra didelė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmė, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo taikyti vieną ar kelias papildomas priemones:

1) kliento tapatybei nustatyti panaudoti papildomus duomenis, dokumentus ar informaciją;

2) panaudoti papildomas priemones, kuriomis siekiama patikrinti ar patvirtinti pateiktus dokumentus arba kuriomis reikalaujama iš finansų įstaigos duomenis patvirtinančio pažymėjimo;

3) užtikrinti, kad pirmas mokėjimas būtų atliekamas per sąskaitą, kliento vardu atidarytą kredito įstaigoje.

3. Atlikdamos sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai yra vykdomi tarptautiniai korespondentinės bankininkystės santykiai su trečiųjų valstybių kredito įstaigomis, kredito įstaigos privalo:

1) surinkti pakankamai informacijos apie lėšas gaunančią kredito įstaigą, kad būtų galima gerai suprasti jos verslo pobūdį ir iš viešai prieinamos informacijos nustatyti šios įstaigos reputaciją ir priežiūros kokybę;

2) įvertinti lėšas gaunančios kredito įstaigos pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos kontrolės mechanizmus;

3) prieš naujų korespondentinės bankininkystės santykių užmezgimą gauti įgalioto vadovo pritarimą;

4) pagrįsti dokumentais atitinkamus kiekvienos kredito įstaigos įsipareigojimus;

5) įsitikinti, kad lėšas gaunanti kredito įstaiga patikrino klientų, turinčių tiesioginį priėjimą prie korespondento sąskaitų, tapatybę, atliko tęstinį kliento tapatybės nustatymą ir kad tokia įstaiga įstaigos korespondentės prašymu gali pateikti atitinkamus duomenis kliento tapatybei nustatyti.

4. Atlikdami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su politikoje dalyvaujančiais fiziniais asmenimis, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo:

1) gauti įgalioto vadovo pritarimą dalykiniams santykiams su tokiais klientais užmegzti;

2) imtis atitinkamų priemonių turto ir lėšų, susijusių su dalykiniais santykiais arba sandoriu, šaltiniui nustatyti;

3) vykdyti sustiprintą nuolatinę dalykinių santykių su politikoje dalyvaujančiais fiziniiais asmenimis stebėseną.

5. Jei bent vienus metus asmuo nustoja eiti šio įstatymo 2 straipsnio 17 dalyje nurodytas pareigas, finansų įstaigos ir kiti subjektai, įvertinę pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmės lygį, jo gali nelaikyti politikoje dalyvaujančiu fiziniu asmeniu. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo nustatyti vidines procedūras, kurių pagrindu nustatoma, ar klientas ir naudos gavėjas yra politikoje dalyvaujantis fizinis asmuo.

6. Kredito įstaigoms draudžiama pradėti ir tęsti korespondentinės bankininkystės ar kitokius santykius su fiktyviu banku ar banku, kai žinoma, kad šis leidžia savo sąskaitomis naudotis fiktyviems bankams.

7. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo skirti dėmesį bet kokiai pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmei, galinčiai kilti dėl sandorių, kuriuose siekiama nuslėpti kliento ar naudos gavėjo tapatybę, taip pat dėl dalykinių santykių ar sandorių su klientu, kurio tapatybė nebuvo akivaizdžiai nustatyta, ir prireikus nedelsiant imtis priemonių, kad būtų užkirstas kelias pinigų panaudoti pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui.

8. Sustiprinto kliento tapatybės nustatymo tvarką ir kriterijus, kuriais vadovaujantis laikoma, kad yra didelė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmė, nustato Vyriausybė.

12 straipsnis. Sąskaitų atidarymas ar kitų piniginių operacijų atlikimas per atstovą

Kai klientas atidaro sąskaitą arba atlieka kitas šio įstatymo 9 straipsnio 1–4 dalyse nurodytas operacijas ne savo vardu, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo nustatyti kliento ir asmens, kurio vardu šis klientas veikia, tikrąją tapatybę.

13 straipsnis. Trečiosios šalys

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, vykdydami kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymą, gali naudotis trečiųjų šalių informacija apie klientą ar naudos gavėją.

2. Finansų įstaigos ir kiti subjektai gali nustatyti kliento ar naudos gavėjo tapatybę tiesiogiai jam nedalyvaujant, naudodami informaciją apie klientą ar naudos gavėją iš finansų įstaigų ir kitų subjektų arba jų atstovybių užsienyje, kai jie atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalyje trečiajai šaliai nustatytus reikalavimus.

3. Kai Lietuvos Respublikoje registruota finansų įstaiga ar kitas subjektas veikia kaip trečioji šalis ir atitinka šio įstatymo nustatytus kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimus, jam leidžiama iš kliento reikalauti kitų duomenų ar kitos informacijos, kurie reikalingi kitai Europos Sąjungos valstybei narei.

4. Trečiosios šalys paprašytos privalo nedelsdamos pateikti prašančiajai finansų įstaigai ar kitam subjektui visą prašomą informaciją ir duomenis, privalomus turėti įgyvendinant šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.

5. Trečiosios šalys privalo nedelsdamos pateikti prašančiajai finansų įstaigai ar kitam subjektui dokumentų, susijusių su kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymu, kopijas ir kitus dokumentus, susijusius su klientu ar naudos gavėju.

6. Draudžiama naudotis trečiųjų šalių iš trečiosios valstybės informacija apie klientą ar naudos gavėją, jei dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas.

7. Šis straipsnis netaikomas užsakomųjų paslaugų, tarpininkavimo ir atstovavimo santykiams, kai pagal sutartį užsakomųjų paslaugų teikėjas, tarpininkas ar atstovas laikytinas finansų įstaigos ar kito subjekto (juridinio asmens) dalimi.

8. Atsakomybė dėl šiame įstatyme nustatytų kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų įvykdymo tenka trečiosios šalies informacija apie klientą ar naudos gavėją pasinaudojusioms finansų įstaigoms ar kitiems subjektams.

14 straipsnis. Pranešimas apie įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas ir sandorius

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie kliento vykdomas įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas ir sandorius. Tokios operacijos ir sandoriai objektyviai nustatomi finansų įstaigoms ir kitiems subjektams vykdant nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tyrimą, kaip tai nustatyta šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalyje.

2. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus notarus ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatus ar advokatų padėjėjus, antstolius ar teisę atlikti antstolių veiksmus turinčius asmenis, nustatę, kad jų klientas atlieka įtartina pinigine operaciją ar sandorį, privalo tą operaciją ar sandorį sustabdyti ir ne vėliau kaip per 3 darbo valandas apie šią operaciją ar sandorį pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, nepaisydami piniginės operacijos ar sandorio sumos.

3. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo arba nuo šio straipsnio 5 dalyje nurodyto nurodymo davimo nedelsdama atlieka veiksmus, būtinus abejonėms dėl tariamai kliento vykdomos ar vykdytos nusikalstamos veikos pagrįsti arba paneigti.

4. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba nuo to momento, kai yra pagrindžiamas lėšų ar turto teisėtumas ar paneigiamos abejonės dėl galimų sąsajų su teroristų finansavimu, privalo nedelsdama raštu pranešti finansų įstaigai ar kitam subjektui, kad piniginės operacijos ar sandoriai gali būti atnaujinami.

5. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus notarus ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatus ar advokatų padėjėjus, antstolius ar teisę atlikti antstolių veiksmus turinčius asmenis, gavę iš Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos rašytinį nurodymą sustabdyti kliento atliekamas įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas arba įtartinus ar neįprastus sandorius, privalo nuo jame nurodyto laiko ar konkrečių aplinkybių atsiradimo momento iki 5 darbo dienų sustabdyti šias operacijas ar sandorius.

6. Jeigu finansų įstaigos ir kiti subjektai per 5 darbo dienas nuo pranešimo pateikimo ar nurodymo gavimo nėra įpareigojami vykdyti laikino nuosavybės teisių apribojimo Baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka, pinigine operacija ar sandoris turi būti atnaujinami.

7. Jeigu piniginės operacijos ar sandorio sustabdymas gali trukdyti tyrimui dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo, teroristų finansavimo ir kitų nusikalstamų veikų, susijusių su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba privalo apie tai pranešti finansų įstaigai ir kitam subjektui.

8. Notarai ar asmenys, turintys teisę atlikti notarinius veiksmus, ir antstoliai ar teisę atlikti antstolių veiksmus turintys asmenys, kai įtariama, kad jų kliento sudaromas sandoris gali būti susijęs su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir kitą šio Įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai iš karto po sandorio sudarymo, nepaisydami pagal sandorį kliento gaunamos ar mokamos pinigų sumos dydžio.

9. Advokatai ar advokatų padėjėjai, kai įtariama, kad jų kliento sudaromas sandoris gali būti susijęs su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir kitą šio Įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją pateikti Lietuvos advokatūrai iš karto po sandorio sudarymo, nepaisydami pagal sandorį kliento gaunamos ar mokamos pinigų sumos dydžio, išskyrus šio straipsnio 11 dalyje nustatytus atvejus.

10. Lietuvos advokatūra ne vėliau kaip per 3 darbo valandas nuo šio straipsnio 9 dalyje nurodytos informacijos gavimo privalo ją perduoti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

11. Šio straipsnio 9 dalis netaikoma advokatams ir advokatų padėjėjams tuo metu, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį arba gina savo klientą, arba atstovauja jam teismo procese arba dėl jo, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo.

12. Kai piniginė operacija arba sandoris gali būti susiję su teroristų finansavimu, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba informaciją apie piniginę operaciją arba sandorį ne vėliau kaip per 24 valandas nuo šios informacijos gavimo Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Valstybės saugumo departamentui.

13. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytais aplinkybėmis finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prašomą informaciją per 1 darbo dieną nuo prašymo gavimo momento.

14. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, vykdydami nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tyrimą, privalo atkreipti dėmesį į tokią veiklą, kuri, jų nuomone, dėl savo pobūdžio gali būti susijusi su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, ir ypač į sudėtingus ar neįprastai didelius sandorius ir visas neįprastas sandorių struktūras, kurios neturi akivaizdaus ekonominio ar matomo teisėto tikslo, ir dalykinius santykius ar pinigines operacijas su klientais iš trečiųjų valstybių, kuriose pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonės nepakankamos ar neatitinka tarptautinių standartų. Tokių operacijų ar sandorių vykdymo pagrindo ir tikslo tyrimo rezultatai turi būti pagrindžiami dokumentais ir saugomi 10 metų.

15. Finansų įstaigos ir kiti subjektai nėra atsakingi klientui už sutartinių įsipareigojimų nevykdymą ir žalą, padarytą atliekant šiame straipsnyje nustatytas pareigas ir veiksmus. Jokion atsakomybėn nėra traukiami ir finansų įstaigų bei kitų subjektų darbuotojai, kurie gera valia praneša Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie kliento vykdomas įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas ar sandorius.

16. Kriterijus, kuriais vadovaujantis piniginė operacija ar sandoris laikomi įtartinais ar neįprastais, nustato Vyriausybė.

17. Šiame straipsnyje nurodytų įtartinų piniginių operacijų ir sandorių sustabdymo ir informacijos apie įtartinas ar neįprastas pinigines operacijas ar sandorius pateikimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tvarką nustato Vyriausybė.

15 straipsnis. Sandorių ar dalykinių santykių su klientu nutraukimas

Jeigu klientas vengia arba atsisako finansų įstaigai ar kitam subjektui jo prašymu ir terminais pateikti informaciją apie piniginių lėšų ar turto kilmę, kitus papildomus duomenis, finansų įstaigos ir kiti subjektai gali nutraukti sandorius ar dalykinius santykius su klientu.

16 straipsnis. Informacijos saugojimas

1. Finansų įstaigos privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nurodytų kliento atliktų piniginių operacijų bei įtartinų ir neįprastų piniginių operacijų ir sandorių registracijos žurnalą, išskyrus atvejus, kai finansų įstaigos klientas yra kita finansų įstaiga arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės finansų įstaiga.

2. Notarai ir asmenys, turintys teisę atlikti notarinius veiksmus, ir antstoliai ar teisę atlikti antstolių veiksmus turintys asmenys privalo tvarkyti klientų įtartinų ir neįprastų sandorių bei sandorių, pagal kuriuos gaunama ar mokama gryųjų pinigų suma viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, registracijos žurnalą.

3. Pašto paslaugų teikėjai privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytų kliento atliktų piniginių operacijų bei įtartinų ir neįprastų piniginių operacijų ir sandorių registracijos žurnalą.

4. Kiti subjektai, išskyrus notarus ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatus ar advokatų padėjėjus, antstolius ar teisę atlikti antstolių veiksmus

turinčius asmenis ir pašto paslaugų teikėjus, privalo tvarkyti šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytų piniginių operacijų bei įtartinų ir neįprastų piniginių operacijų ir sandorių registracijos žurnalą.

5. Azartinius lošimus organizuojančios bendrovės privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytų asmenų registracijos žurnalą.

6. Lietuvos advokatūra privalo tvarkyti advokatų ar advokatų padėjėjų praneštų jų klientų įtartinų ir neįprastų sandorių registracijos žurnalą.

7. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo tvarkyti klientų, su kuriais sandoriai ar dalykiniai santykiai buvo nutraukti šio įstatymo 15 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis ar kitomis su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos tvarkos pažeidimais susijusiomis aplinkybėmis, registracijos žurnalą.

8. Registracijos žurnalų duomenys saugomi 10 metų nuo sandorių ar dalykinių santykių su klientu pabaigos dienos. Registracijos žurnalų tvarkymo taisyklės nustato Vyriausybė.

9. Kliento tapatybę patvirtinančių dokumentų kopijos turi būti saugomos 10 metų nuo sandorių ar dalykinių santykių su klientu pabaigos dienos.

10. Piniginę operaciją ar sandorį patvirtinantys dokumentai ar kiti juridinę galią turintys dokumentai, susiję su piniginių operacijų atlikimu ar sandorių sudarymu, turi būti saugomi 10 metų nuo piniginės operacijos atlikimo ar sandorio sudarymo dienos.

17 straipsnis. Informacijos pateikimas Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai

1. Finansų įstaigos, atliekančios piniginę operaciją, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie atliktą piniginę operaciją pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento vienkartinės operacijos su grynaisiais pinigais arba kelių tarpusavyje susijusių operacijų su grynaisiais pinigais suma viršija 15 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateikiamoje informacijoje nurodomi kliento tapatybę patvirtinantys duomenys, o jeigu piniginę operaciją atliekama per atstovą, – ir atstovo tapatybę patvirtinantys duomenys, piniginės operacijos suma, valiuta, kuria atlikta piniginė operacija, piniginės operacijos atlikimo data, piniginės operacijos atlikimo būdas, subjektas, kurio naudai atlikta piniginė operacija.

2. Notarai ar asmenys, turintys teisę atlikti notarinius veiksmus, ir antstoliai ar teisę atlikti antstolių veiksmus turintys asmenys privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie kliento sudarytą sandorį pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu pagal sandorį gaunama ar mokama grynujų pinigų suma viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

3. Kiti subjektai, išskyrus notarų ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatus ar advokatų padėjėjus ir antstolius ar teisę atlikti antstolių veiksmus turinčius asmenis, praneša Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie vienkartinį atsiskaitymą grynaisiais pinigais, jeigu gaunamų ar mokamų grynujų pinigų suma viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

4. Šio straipsnio 1–3 dalyse nurodyta informacija Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateikiama nedelsiant, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo piniginės operacijos atlikimo ar sandorio sudarymo dienos.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai neteikiama, jeigu finansų įstaigos klientas yra kita finansų įstaiga arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės finansų įstaiga.

6. Finansų įstaiga gali neteikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento veiklai būdingos didelės nuolatinės ir reguliarios piniginės operacijos, atitinkančios Vyriausybės nustatytus kriterijus.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodyta išimtis netaikoma, jeigu finansų įstaigos klientas yra užsienio valstybės įmonė, jos filialas ar atstovybė arba jis verčiasi:

- 1) teisinių paslaugų teikimu, advokato praktika, notaro veikla;
- 2) loterijų, azartinių lošimų organizavimu ir vykdymu;
- 3) veikla, susijusia su juodaisiais, spalvotaisiais arba tauriaisiais (retaisiais) metalais, brangakmeniais, juvelyriniais dirbiniais, meno kūriniiais;
- 4) prekyba transporto priemonėmis;
- 5) prekyba nekilnojamuoju turtu;
- 6) audito veikla;
- 7) asmens sveikatos priežiūra;
- 8) aukcionų organizavimu ir vykdymu;
- 9) turizmo ar kelionių organizavimu;
- 10) didmenine prekyba alkoholiniais gėrimais ir kitais alkoholio produktais, tabako gaminiais;
- 11) prekyba naftos produktais;
- 12) farmacinė veikla.

18 straipsnis. Muitinės įstaigų veikla

1. Muitinės įstaigos atlieka į Europos Bendriją per Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių, kaip jos reglamentuotos Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme (toliau šiame straipsnyje – trečiosios šalys), įvežamų ir iš Europos Bendrijos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis išvežamų grynųjų pinigų sumų kontrolę vadovaudamosi 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005) nuostatomis.

2. Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 nustatytais atvejais, kai Europos Sąjungos valstybėms narėms suteikta sprendimo priėmimo teisė, sprendimus priima ir atitinkamą Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 nuostatų taikymo Lietuvos Respublikoje tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, išskyrus atvejus, kai šis arba kiti įstatymai nustato kitaip.

3. Muitinės įstaigos privalo nedelsdamos, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas, pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu asmuo įveža iš trečiųjų šalių į Europos Bendriją per Lietuvos Respubliką ar išveža iš Europos Bendrijos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis grynųjų pinigų vienkartinę sumą, kurios vertė yra ne mažesnė kaip nurodytoji Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 3 straipsnio 1 dalyje.

19 straipsnis. Finansų įstaigų ir kitų subjektų pareigos

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, privalo nustatyti atitinkamas vidaus kontrolės procedūras, susijusias su klientų ir naudos gavėjų tapatybės nustatymu, pranešimų bei informacijos pateikimu Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, šiame įstatyme nurodytos informacijos saugojimu, rizikos įvertinimu, rizikos (atsižvelgiant į kliento, dalykinių santykių, produkto ar sandorio tipą ir pan.) valdymu, reikalavimų vykdymo valdymu ir komunikacija, kurios užkirstų kelią su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu susijusioms piniginiams operacijoms ir sandoriams, ir užtikrinti, kad finansų įstaigų ir kitų subjektų darbuotojai būtų tinkamai pasirengę ir supažindinti su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonėmis, nurodytomis šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose.

2. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, privalo paskirti vadovaujančius darbuotojus, kurie organizuotų šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą ir palaikytų ryšius su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba. Apie tokių darbuotojų paskyrimą turi būti raštu pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

3. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, privalo imtis tinkamų priemonių, kad atitinkami jų darbuotojai žinotų apie šio įstatymo pagrindu

galiojančias nuostatas. Tokios priemonės apima atitinkamų darbuotojų dalyvavimą specialiose tęstinėse mokymo programose, kuriose jie būtų mokomi atpažinti veiksmus, kurie gali būti susiję su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, ir jiems būtų nurodoma, kaip elgtis tokiais atvejais.

4. Finansų įstaigos ir kiti subjektai trečiosiose valstybėse esančiuose savo padaliniuose ir dukterinėse įmonėse, kuriuose turi daugumą akcijų, privalo taikyti šio įstatymo keliamus reikalavimus. Jeigu trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti tokių lygiaverčių reikalavimų, finansų įstaigos ir kiti subjektai nedelsdami privalo pranešti apie tai Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai ir suderinę su ja imtis papildomų priemonių, leidžiančių veiksmingai sumažinti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę.

5. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo įdiegti vidines sistemas, leidžiančias skubiai reaguoti į Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos paklausimus dėl šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimo, ir užtikrinti šios informacijos pateikimą per 14 darbo dienų (jei šis įstatymas tam tikrais atvejais nustato trumpesnius šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai terminus, – tokia informacija turi būti pateikiama per trumpesnius terminus).

6. Finansų įstaigoms draudžiama išduoti anonimines indėlininkų knygeles, atidaryti anonimines sąskaitas ar sąskaitas akivaizdžiai fiktyviais vardais, taip pat atidaryti sąskaitas nepareikalavus kliento tapatybę patvirtinančių dokumentų arba kilus pagrįstam įtarimui, kad šiuose dokumentuose įrašyti duomenys yra netikri ar suklastoti.

20 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateiktos informacijos apsauga

1. Šiame įstatyme nurodyta informacija, kurią gauna Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba, negali būti skelbiama ar perduodama kitoms valstybės valdymo, kontrolės ar teisėsaugos institucijoms, kitiems asmenims, išskyrus šio ir kitų įstatymų nustatytus atvejus.

2. Asmenys, pažeidę šiame įstatyme nurodytos informacijos saugojimo ir naudojimo tvarką, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

3. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–10 dalyse nurodytoms institucijoms, jų darbuotojams, finansų įstaigoms ir jų darbuotojams, kitiems subjektams ir jų darbuotojams draudžiama pranešti klientui ar kitiems asmenims, kad informacija apie kliento atliekamas pinigines operacijas arba sudaromus sandorius, arba dėl jų atliekamą tyrimą pateikta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai. Šioje dalyje nustatytas draudimas netaikomas advokatams ir advokatų padėjėjams, kai jie siekia įtikinti klientą neužsiimti neteisėta veikla.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia:

1) keistis informacija tarp kredito įstaigų, draudimo įmonių ir draudimo brokerių įmonių ir investicinių kintamojo kapitalo bendrovių, registruotų Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje, taip pat registruotų trečiųjų valstybių teritorijoje, kuriose galioja šiam įstatymui lygiaverčiai reikalavimai, jeigu jie priklauso vienai grupei, sudarytai iš pagrindinės įmonės, jos pavaldžių įmonių ir įmonių, kuriose pagrindinė įmonė arba jai pavaldžios įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, sudarančios konsoliduotą finansinę atskaitomybę ir metinę konsoliduotą finansinę atskaitomybę;

2) keistis informacija tarp auditorių, buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančių įmonių, notarų ir teisę atlikti notarinius veiksmus turinčių asmenų bei advokatų ir advokatų padėjėjų, registruotų Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje, taip pat registruotų trečiųjų valstybių teritorijoje, kuriose galioja šiam įstatymui lygiaverčiai reikalavimai, jei minėti subjektai vykdo savo profesinę veiklą kaip vienas juridinis asmuo ar kaip keli asmenys, turintys bendrus savininkus ir vadovybę, arba kaip keli asmenys, kurių veiklai taikoma bendra kontrolė;

3) keistis informacija tarp finansų įstaigų, auditorių, buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančių įmonių, notarų ir teisę atlikti notarinius veiksmus turinčių asmenų bei advokatų ir advokatų padėjėjų tokiais atvejais, kurie yra susiję su tuo

pačiu klientu ir tuo pačiu sandoriu, apimančiu du arba daugiau iš minėtų subjektų, jeigu jie yra registruoti Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje ar trečiosios valstybės teritorijoje, kurioje galioja šiam įstatymui lygiaverčiai reikalavimai, ir jeigu jie priklauso tos pačios kategorijos profesijai ir turi lygiavertės profesinės paslapties ir asmens duomenų saugojimo pareigas.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais keistis informacija leidžiama tik siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytos išimtys dėl informacijos perdavimo negalioja, jei dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas dėl finansų įstaigų ir kitų subjektų, kuriems taikomas šis įstatymas, bei finansų įstaigų ir kitų subjektų iš Europos Sąjungos valstybių narių ar susijusios trečiosios valstybės.

7. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais, kai keičiantis informacija su subjektais, registruotais trečiosiose valstybėse, šiems subjektams teikiami asmens duomenys, asmens duomenų teikimas turi atitikti Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimus.

8. Draudžiama keistis informacija su finansų įstaigomis ir kitais subjektais, institucijomis ir kitais asmenimis iš trečiosios valstybės, jei dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas.

9. Šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimas Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai nelaikomas pramoninės, komercinės ar banko paslapties atskleidimu.

21 straipsnis. Kliento, atliekančio pinigines operacijas ir sandorius, jo atstovo ir naudos gavėjo fizinio asmens duomenų apimtis

1. Kliento, atliekančio pinigines operacijas ir sandorius, jo atstovo ir naudos gavėjo fizinio asmens duomenis sudaro:

- 1) vardas;
- 2) pavardė;
- 3) asmens kodas arba kita unikali simbolių seka, skirta asmeniui identifikuoti;
- 4) kiti šiame įstatyme nurodytais atvejais Vyriausybės nustatyti duomenys.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys šio įstatymo nurodytais atvejais pateikiami ir tvarkomi:

- 1) pranešant ar teikiant informaciją Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai;
- 2) finansų įstaigoms ir kitiems subjektams nustatant kliento ir naudos gavėjo tapatybę;
- 3) finansų įstaigoms ir kitiems subjektams gaunant informaciją iš trečiųjų šalių šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytais atvejais;
- 4) finansų įstaigoms ir kitiems subjektams tvarkant informaciją šio įstatymo 16 straipsnyje nustatytais atvejais.

KETVIRTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22 straipsnis. Piniginis vienetas

Šiame įstatyme nurodyti dydžiai eurai yra išreiškiami litais ar kita valiuta pagal Lietuvos banko skelbiamą oficialų euro ir lito santykį ar oficialų kitos valiutos ir euro santykį.

23 straipsnis. Informacijos pateikimas kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms ir Europos Komisijai

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija informuoja Europos Komisiją apie šio įstatymo taikymą šio įstatymo 2 straipsnio 8 dalies 3 ir 9 punktuose nurodytiems subjektams.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija informuoja kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir Europos Komisiją apie atvejus, kai:

1) trečioji valstybė tenkina šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus;

2) trečioji valstybė tenkina šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 1, 2, 7 ir 8 punktuose nustatytus reikalavimus;

3) trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti šio įstatymo 19 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų;

4) trečioji valstybė tenkina šio įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus.

24 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų veiksmų apskundimas

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų veiksmai gali būti skundžiami įstatymų nustatyta tvarka.

25 straipsnis. Žalos atlyginimo tvarka

Žala, atsiradusi dėl neteisėtų Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų, einančių tarnybines pareigas, veiksmų, atlyginama įstatymų nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Atsakomybė

Pareigūnai ir asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Lietuvos Respublikos
pinigų plovimo ir teroristų
finansavimo prevencijos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ir išvežamų iš jos, kontrolės (OL 2005, L 309, p. 9).

2. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL 2005, L 309, p. 15).

3. 2006 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos direktyva 2006/70/EB, nustatanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB įgyvendinimo priemones, susijusias su politikoje dalyvaujančių asmenų apibrėžimu, ir supaprastinto deramo klientų tikrinimo procedūroms taikomus techninius kriterijus bei išimtis, suteikiamas dėl to, kad finansine veikla verčiamasi retai arba labai ribotai (OL 2006, L 214, p. 29).

4. 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas (OL 2006, L 345, p. 1).

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-903](#), 1998-10-20, Žin., 1998, Nr. 96-2658 (1998-11-04)

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1388](#), 1999-11-04, Žin., 1999, Nr. 99-2845 (1999-11-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-335](#), 2001-05-22, Žin., 2001, Nr. 48-1659 (2001-06-06)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2001 m. liepos 1 d.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-660](#), 2001-12-17, Žin., 2001, Nr. 112-4079 (2001-12-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. balandžio 1 d.

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-821](#), 2002-03-28, Žin., 2002, Nr. 33-1255 (2002-03-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. balandžio 1 d.

Nauja įstatymo redakcija

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1485](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1730 (2003-04-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 5 IR 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos baudžiamuoju kodeksu (Žin., 2000, Nr. [89-2741](#)) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksu (Žin., 2002, Nr. [37-1341](#)), t.y. nuo 2003 m. gegužės 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1716](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3431 (2003-07-25)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1842](#), 2003-11-25, Žin., 2003, Nr. 117-5318 (2003-12-17)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 3 straipsnį, įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Nauja įstatymo redakcija nuo 2004 m. sausio 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2189](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2523 (2004-04-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1107](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2123 (2007-05-19)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO
PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 4 straipsnį, įsigalioja nuo 2007 m. birželio 15 d.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1419](#), 2008-01-17, Žin., 2008, Nr. 10-335 (2008-01-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija (keistas įstatymo pavadinimas)

Šio įstatymo 1 straipsniu išdėstyto Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 9–11 straipsnių nuostatas finansų įstaigos ir kiti subjektai taiko ir šio įstatymo įsigaliojimo momentu esantiems klientams.

Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 9 straipsnio 4 dalis ir 16 straipsnio 5 dalis įsigalioja 2008 m. birželio 1 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušrinė Trapinskienė (2008-01-24)

autrap@lrs.lt